

La vista és la que treballa

Dins la notícia referent al Carnet d'identitat, hem llegit la frase *la mala costum*, per cert molt estesa, tant al nostre idioma parlat com escrit.

Efectivament, diverses vegades hem pogut comprovar que moltes persones equivoquen el gènere de certs substantius sota la influència —ja no cal dir-ho— del castellà.

Si bé, en general, les paraules que, en castellà, són d'un gènere determinat, en català també són del mateix (ex. *el vidre* = *el vidrio*; *la cadira* = *la silla*), hi ha algunes excepcions, en les quals aquests dos idiomes se separen.

Recordarem, avui, que les principals són les següents:

l'anàlisi, les anàlisis

= *el análisis, los análisis*

l'avantatge, els avantatges

= *la ventaja, las ventajas*

la calor

= *el calor*

el corrent

= *la corriente*

el costum

= *la costumbre*

l'escafandra, els escafandres

= *la escafandra, las escafandras*

la fi (acabament final)

= *el fin*

el llegum

= *la legumbre*

el pendent

= *la pendiente*

les pólvores

= *los polvos*

el senyal

= *la señal*

El mot *vessant* (vertiente) admet indistintament els dos gèneres.

Cal tenir en compte, així mateix, que hi ha alguns mots que s'usen dins tots dos gèneres, amb significació, però, diferent.

Així, *el son* (acte de dormir) i *la son* (ganes de dormir); *el llum* (aparell) i *la llum* (agent físic); *el vall* (fossat; excavació longitudinal pregona feta en el sòl) i *la vall* (espai de terreny comprès entre dues cadenes de muntanyes); *el fi* (finalitat, objecte, equilibri de la balança) i *la fi* (terme, acabament, final); *el còlera* (malaltia) i *la còlera* (irritació violenta contra algú; també significa bilis); *el salut* (acció de saludar) i *la salut* (sanitat); etc.

També hem d'esmentar que existeix una quantitat de noms abstractes acabats en *or*, que la llengua literària, seguint el català antic, fa femenins, però que per als quals el llenguatge corrent ha generalitzat el gènere masculí. Citem, entre d'altres, *amor, color, dolor, favor, fervor, furor, honor, rancor* i *terror*.

Per tant, calia escriure, *el mal costum*, tota vegada que *costum* és masculí.

Hem vist també la frase *Vivendes Municipals*. No tenim noció que l'Institut d'Estudis Catalans hagi admès el mot *vivendes*, fins ara. Per tant, creiem que mentrestant cal substituir-lo per qualsevol d'aquestes altres paraules: *estatges, habitacles, cases, mansions, residències*, etc. En el cas que assenyalarem, estimem que la més idònia fóra *estatges*. Així, *estatges municipals*.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

L'Ajuntament en

Malgrat conèixer l'oposició d'

L'Ajuntament torna a dir que SI

A l'interior del casc urbà de Granollers, a la cantonada del carrer del General Mola i del Foment, el senyor Marià Ganduxer i Relats hi volgué instal·lar una Estació de Servei amb concessió de C.A.M.P.S.A. a la que s'hi oposen els veïns.

L'ALCALDE VA FIRMANT DECRETS

El 7 de maig de 1976 els Serveis Tècnics Municipals emeten l'informe, que motivà el Decret de l'Alcaldia del 15 de maig manifestant: «Que la Estació de Servicio en cuestión es necesaria por cuanto se carece de ella en el centro de la población».

L'accés d'entrada a la Gasolinera havia de ser per la Carretera 152 —General Mola— i la sortida pel carrer del Foment. També aquest Decret explicava que «se están construyendo nuevas vías urbanas... que provocarán que el tráfico no discorra por la actual travesía de la carretera N-152».

Aquest document anava adreçat al Cap Nacional de Carreteres de Barcelona.

El 28 de febrer de 1977 l'alcalde dicta un altre Decret motivat per un escrit presentat pel senyor Marià Ganduxer sol·licitant una llicència per instal·lar l'Estació de Servei: «Visto el resultado de la información pública practicada, los informes emitidos y habiendo la Comisión Provincial de Servicios Técnicos calificado dicha actividad como molesta y peligrosa por ruidos y materias fácilmente combustibles. Vengo en conceder dicha licencia, debiendo adoptarse las medidas correctoras que señala la Comisión de Servicios

Técnicos en su informe... contra este Decreto puede interponer recurso de reposición en el plazo de un mes, ante la Alcaldía, previo al contencioso-administrativo».

El senyor Josep Canudas Ganduxer i altres formulen recurs de reposició. Cal assenyalar que l'Associació de Veïns no pot actuar per no estar constituïda oficialment, i que tota la documentació del barri serà encapçalada per l'esmentat senyor, curiosament emparentat amb el promotor de la Gasolinera.

El 26 d'abril de 1977 l'alcalde dicta un altre decret: Hecha consideración del informe emitido por los Servicios Jurídicos de este Ayuntamiento al respecto... vengo en: **Desestimar** el indicado recurso de reposición», que sava a la construcció de la Gasolinera.

ES SUSPEN EL PERMIS TEMPORALMENT

El 30 de juny, el Ple Municipal acorda la suspensió temporal de les obres per raons de tipus públic i fins que es resolgui el dictamen a emetre per una comissió mixta.

El 8 de novembre de 1977, presenta el senyor Canudas (la AA.VV. no estava legalitzada), demanda per falta d'informació pública de l'expedient administratiu per no haver-se fet públic en el Butlletí Oficial, per no haver-se notificat la iniciació de l'expedient a un veí immediat i directe, com és el Garatge Eloy i per faltar en l'expedient els perceptius informes de la Delegació Provincial de Barcelona i el del Servei d'Extinció d'Incendis de la mateixa Diputació.